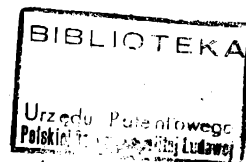

30 października 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

CO7C 700

Nr 2274.

Kl. 12 o 27.

Jean Henry Bregeat
(Paryż, Francja).

Sposób odzyskiwania lotnych rozpuszczalników.

Zgłoszono 19 września 1922 r.

Udzielono 18 czerwca 1925 r.

Pierwszeństwo: 21 lipca 1922 r. (Francja).

Dla odzyskiwania rozpuszczalników lotnych (w zakładach, które je bądź wytwarzają, bądź stosują), w szczególności zaś dla odzyskiwania węglowodorów stosowane są, pomiędzy innymi, procesy oparte na spóldziałaniu pewnych płynów, jak oleje gudronowe i wazelinowe, krezole i inne tego rodzaju płyny. Płyny te stosowane są w płóczkach przeciwprądowych dla mieszanin gazowych, które zawierają opary lotnych rozpuszczalników. W płóczkach następuje wydzielanie rozpuszczalników lotnych.

Doświadczenie wskazuje, że wydajność płóczki można powiększyć przez dodanie naftaliny, poczem płyn, działający w płóczce, pochłaniać zaczyna znacznie większe ilości rozpuszczalników.

Dodatek 10% naftaliny do trójkrezolu w czystym stanie (parującym przy temperaturze 190° do 210° C) pozwala np. zwiększać własność chłonną płynu o 15%, jeżeli chodzi o mieszaniny eteru siarkowego i powietrza. Taka sama domieszka zwiększa zdolność chłonną o 20% w wypadku mieszaniny benzyny węglowej z gazem świetlnym.

Naftalina zmniejsza po za tem lepkość krezolu w stosunku 25%, nie zmniejszając jego ciężaru gatunkowego.

Wobec tego odpowiednia domieszka naftaliny okazuje się ze wszech miar wskazaną, pociąga ona jednak pewne niepożądane następstwa. Naftalina może być, mianowicie, z łatwością pochłaniana przez pary wodne albo przez opary rozpuszczal-

ników. Wobec tego przy wydzielaniu rozpuszczalników z płynu przez ogrzewanie (pośrednie lub bezpośrednie) wydziela się również naftalina, zwiększająca jego własności chłonne.

Naftalina, zapychając przewody, powoduje zakłócenie pracy w aparatach destylacyjnych i rektyfikacyjnych.

Doświadczenie wskazuje jednak, że jeżeli naftalinę zastąpić jej wodorowemi pochodniami (hydronaftaliny) obok zwiększenia własności chłonnych płynu czynnego nie zachodzą żadne ujemne побочne zjawiska.

Wskazówka powyższa stanowi istotę niniejszego wynalazku. Chodzi o zastosowanie wodorowych pochodnych naftaliny, mianowicie czterohydronaftaliny i dziesięciohydronaftaliny (znanych pod nazwą handlową tetraliny i dekaliny) oddzielnie lub w dowolnej mieszaninie, jako domieszki do olejów gudronowych i wazelinowych, do krezoli i innych płynów tego rodzaju, stosowanych w roli płynów czynnych w płóczkach chłonących w celu odzyskania rozpuszczalników lotnych z ich mieszaniny z ciałami gazowemi.

Przy wydzielaniu benzolu z gazów pieca koksowego stwierdzono, że mieszanina, składająca się z 60% z trójkrezolu (190° — 210° C) i w 40% z tetraliny pozwala osiągnąć o 8% więcej ciał lotnych (benzolu, toluolu), aniżeli przy stosowaniu

olejów antracenowych, używanych zwykle w takich wypadkach.

Hydro-naftaliny rozpuszczają się w olejach gudronowych i wazelinowych, w kwasach karbolowych, w krezolach i w innych płynach tego rodzaju we wszelkich stosunkach. Zapomocą prostej destylacji wydzielić można z hydro-naftalin albo z mieszaniny hydronaftalin i dowolnego płynu czynnego pochłonięte przezeń rozpuszczalniki w celu ponownego ich zużytkowania. Przy odpowiednim urządzeniu przeprowadzić to można sposobem ciągłym.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób odzyskiwania rozpuszczalników lotnych, znamieny tem, że zastosowanie znajdują wodorowe pochodne naftaliny, jak tetralina i dekalina osobno lub w pewnym stosunku, jako dowolna %-wa domieszka do płynów czynnych w płóczce, jak oleje gudronowe i wazelinowe, krezole i inne płyny tego rodzaju, przyczem rozpuszczalniki odzyskane zostają w drodze destylacji, która regeneruje hydronaftaliny lub mieszaniny hydronaftalin z płynem czynnym, i pozwalają na ponowne ich zużytkowanie w procesie ciągłym.

Jean Henry Bregeat.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.